

gaade af Overmænd imod Undermænd, kunne betragtes som Forbrydelser. Jeg, maa imidlertid sige, hvad der allerede tidligere er blevet bemærket, at jeg ikke kan finde noget Arme- ligt i den Bestemmelse i §. 137, at den, som gjør sig skyldig i drillende eller anden upas- sende Udførelse imod Undermænd, skal anses med Fængsel; jeg synes, at der maa være en Be- skyttelse, en Beskjærmelse for de Undergivne. Det er blevet antydet, at en Undsladelse af at straffe noget Saadant kunde foranledige, at den Undergivne søgte sig høist krænkelse, at Gjæringen vedvarende blev i ham, og at det kunde foranledige ham til Forbrydelser. Dette er ganske rigtigt, og jeg skal anføre som Ex- empel en Begivenhed, der indtraf for en Del Aar siden, og som, ærede Medlemmer, derfor maasse ikke kjende. Det hændte, at en Me- nig flød sin Kapitain, og man sagde — jeg siger udtrykkelig „man sagde“, men dette „om dit“ er jo noget meget Utilforladeligt at be- raabe sig paa. — der Gang, at Marsagen dertil hovedsagelig maatte søges deri, at den Menige ligefrem var bleven drillet af Kapi- tainen. Nu, hvad skal en Undergiver gjøre, naar han bliver tirret eller drillt eller raillet over? Han kan ikke øve nogen som helst Gjengæld, han kan ikke railerende søge sin Dyrkning, han kan ikke føre det samme Ord imod sin Foresatte, som denne imod ham, der er Intet at gjøre. Dmsider tog den Menige sig det Pasjerede saa nær, at han stred til den om- talte Forbrydelse. Jeg, siger, at saaledes be- dømt den offentlige Mening den Gang dette Forhold, men om denne Bedømmelse var over- ensstemmende med Sandheden, veed jeg ikke. I hvert Tilfælde er det imidlertid sikkert, at det er overmaade krænkende at være udsat for — jeg vil ikke sige Chikanerier, det kjende vi jo — men for Drilleries, som hidtil ikke have medført Straf, og selv efter denne Lov maasse vanskeligt ville kunne det, og at Drilleries ere langt værre end Chikanerier, det tror jeg, at Enhver, der vil sætte sig ind i de Undergives Forhold ligeoverfor Overmænd, vil erkjende. — Den høitærede Minister talte om, at under visse Omstændigheder kunde Hærens synke ned til en Militz. Jeg tilstaaer, at denne Udtalelse faldt mig for Brystet, som man siger,

thi jeg veed ikke, hvorfor den høitærede Mini- ster netop vil betragte det som en Nedsynken for en Hær at blive til en Militz. Jeg tror, at en Militz ligesaa vel vil kunne opfylde sin Pligt som en staaende Hær, at den lige- saa vel vil kæmpe med Kædighed, Standhaftig- hed, og Mod, og jeg tror ikke, at det er et nødvendigt Kriterium for en staaende Hær, at dens Disciplin er bedre en Disci- plinen i en Militz. Maasse har man det Mundheld, at man taler om Militzdisciplin, men jeg tror, at en Militz, naar den er, som den bør være, i ingen Hensende behøver at vige Pladsen for den staaende Hær, og der- for gik det mig lidt nær til Hjerte at høre Ministeren omtale Militzen med saadan Ringagt. — Til Slutning skal jeg berøre en Udtalelse af det ærede Medlem for Præsto Amt, 6te Valgkreds (Hessen). Han var meget streng. Det ærede Medlem vilde have Rottingslag. (En Stemme: Nei!) Ja, det var det ærede Medlems rene Ord, han vilde have Rottingslag hellere end Staastraf. Jeg maa nu sige, at den, som helst vil have Rottingslag indført, han — jeg vil ikke sige: helst vil, men han stevner hen imod den Be- stræbelse, at kvæle Gressfølselen; thi Intet kan hos vorne Mænd mere kvæle Gressfølselen end det at faae Prygl, og jeg blev meget forbaus- set ved at høre en saadan Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmand. Korporlig Straf, blev der sagt, bør anvendes imod dem, som have tabt deres Soldaterære. Men hvad er denne Soldaterære, da Andet end enhver ærefjær Mand's naturlige Gressfølelse, hvad er den Andet? Det ærede Medlem maa jo være enig med sig selv om, hvad Soldatens Ære har at betyde ved denne Leilighed, men jeg veed det ikke. Det ærede Medlem udtalte sig misbilligende om Straffekompagnier, idet han troede, at de, som bleve indsatte i et Straffekompagni, vilde blive affaarne fra at komme tilbage til en bedre Vej; men dette tror jeg heller ikke. Jeg veed ikke, hvorfor den Mand, der er dømt til at tjene i et Straffe- kompagni, ikke skulde kunne opføre sig saa godt og fortsætte denne sin bedre Dypførelse i et saadant Kompagni, saaledes at han kan opnaa det, som han skulde kunne opnaa ved